Dosar nr. 2-22501/22
2-22149196-12-2-12102022

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

31 martie 2023 *****

Dispozitivul adoptat la 31 martie 2023.
Cererea de apel a fost depusă la 05 mai 2023.
Hotărârea integrală întocmită la 19 iunie 2023.

Judecătorul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru), Tatiana Vasilică,

în sediul instanței, a examinat, unipersonal, *în procedura cererilor cu valoare redusă*, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Credits 2 All" SRL împotriva lui Bobeico Ion cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

constată:

Argumentele reclamantului:

La 11 octombrie 2022, OCN „Credits 2 All" SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Bobeico Ion cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 17 august 2020, a fost încheiat contractul de credit nebancar nr. 525347 prin care OCN „Credits 2 All" SRL a acordat lui Bobeico Ion un credit în sumă de 3500 lei cu termenul de rambursare la 16 septembrie 2020.

Potrivit contractului menționat, debitorul Bobeico Ion s-a obligat să restituie creditul acordat, dobînda, taxele și comisioanele aferente conform graficului de rambursare inclus în contractul de credit. În așa mod reclamantul a notat că, deși a acordat împrumuturile în termenele și condițiile stabilite în contract, îndeplinindu-și astfel toate obligațiile asumate față de debitor, până în prezent Bobeico Ion nu și-a onorat obligațiile contractuale.

Astfel, în scopul soluționării amiabile a litigiului, prin intermediul unei cereri prealabile, reclamantul susține că a somat debitorul, solicitând rambursarea datoriilor restante în termen de 7 zile calendaristice.

Înaintând prezenta acțiune reclamantul solicită încasarea din contul lui Bobeico Ion în beneficiul OCN „Credits 2 All" SRL datoria în sumă de 7000 lei, formată din: credit principal – 3500 lei; comision de acordare – 595 lei; dobânda – 30, 29 lei; penalitatea contractuală – 2874, 71 lei; precum și compensarea

cheltuielilor de judecată și anume a taxei de stat în mărime de 270 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 360 lei.

Ca temei de drept, OCN „Credits 2 All” SRL a invocat prevederile art. 10, 774, 776, 858, 901, 1242, 1763 din Codul civil.

Procedura de comunicare a actelor de procedură:

După depunerea cererii de chemare în judecată, întru respectarea dreptului pârâtei la un proces echitabil, judecătorul prin încheierea din 24 octombrie 2022 a dispus comunicarea actelor de procedură la adresa indicată în cererea de chemare în judecată.

În conformitate cu prevederile art. 100 alin.(1) Cod de procedură civilă, cererea de chemare în judecată şi actele de procedură se comunică participanților la proces şi persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poştă, cu scrisoare recomandată şi cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act şi confirmarea primirii lui, precum şi prin delegaţie judiciară.

La 07 noiembrie 2022 pârâtul Bobeico Ion a recepționat încheierea din 24 octombrie 2022 privind acceptarea cererii de chemare în judecată în procedură cu valoare redusă, precum și cererea de chemare în judecată cu anexe, fapt confirmat prin avizul poștal de recepție nr. DS8007796926AS, semnat de pârât (f.d. 20).

Subsecvent se reține că, în termen de 30 de zile, pîrîtul nu și-a exercitat dreptul de a prezenta instanței judecătorești și reclamantului o referință, precum și copii de pe înscrisurile necesare.

Conform jurisprudenței CEDO participanții procesului de judecată, urmează să-și asume un rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său și să dispună cu bună- credință de drepturile sale procedurale.

Dispoziții similare sunt prevăzute și în art. 56 alin. (3) Cod de procedură civilă, potrivit căruia, participanții la proces sunt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

Buna-credință prezumă că partea este obligată la intervale rezonabile de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor, despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege, mai ales că pârâtul cunoștea despre litigiul în cauză.

Ca urmare a acestui fapt, în temeiul art. art.276^4 alin.(2) CPC, s-a dispus judecarea cauzei în baza probatoriului administrat la dosar, or procedura de citare a

fost executată.

La caz, reieșind din faptul că i-a fost comunicată pârâtului despre examinarea cauzei, care nu a depus referință cu răspunsul la pretențiile formulate, nu a depus probe suplimentare în termenul stabilit de instanță, judecătorul a dispus judecarea cauzei în baza probatoriului administrat la dosar, în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă.

Aprecierea judecătorului.

Studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea cu valoare redusă, judecătorul conchide că cererea cu valoare redusă înaintată de OCN „Credits 2 All" SRL este întemeiată și urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

Judecătorul reține că acțiunea înaintată de OCN „Credits 2 All" SRL a fost examinată în procedura cererilor cu valoare redusă, reglementată de capitolul XXII al Codului de procedură civilă (art. 276^2 - 276^4).

În conformitate cu art. 276^2 Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă. Procedura reglementată de prezentul capitol nu se aplică în materie fiscală, vamală sau în cazul răspunderii pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică ori de o persoană cu funcție de răspundere și al răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilegale ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată, precum și în cazul litigiilor cu privire la drepturile nepatrimoniale. Dispozițiile prezentului cod privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care dispozițiile prezentului capitol nu prevăd altfel.

În conformitate cu art. 276^3 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în ședință publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sunt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul.

Potrivit art. 276^4 alin. (1)-(5) Cod de procedură civilă, instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza

materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanței judecătorești și se comunică participanților la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condițiile prezentului cod. Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la pronunțare. Instanța de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art. 276^3 fiind aplicabile corespunzător.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Prin prisma prevederilor art. 121 din Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 9 alin. (1) Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Conform art. 10 alin. (1) Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Din suportul probator prezent la materialele cauzei se constată cu certitudine că, la data de 17 august 2020, între OCN „Credits 2 All” SRL și Bobeico Ion a fost încheiat contractul credit nebancar nr. 525347, conform căruia OCN „Credits 2 All” SRL a acordat lui Bobeico Ion un credit în mărime de 3500 lei pe un termen de una lună, care urma a fi restituit de către Bobeico Ion într-o singură rată, în sumă de 4125, 29 lei până la data de 16 septembrie 2020 (f.d. 6-9).

Astfel, potrivit art.308 Cod civil, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

În corespundere cu art. 309 alin. (3) Cod civil, actul juridic bilateral este manifestarea de voință concordantă a două părți.

După cum rezultă din art. 312 alin.(1), (3) Cod civil, consimțământ este manifestarea, exteriorizată, de voinţă a persoanei de a încheia un act juridic. Intenția de a produce efecte juridice se determină din declarația sau comportamentul persoanei, așa cum ea a fost înțeleasă în mod rezonabil de către cealaltă parte a actului juridic sau, în cazul actelor juridice unilaterale, de către persoana căreia actul îi este destinat.

Potrivit art. 315 alin.(1) Cod civil, obiect al actului juridic este ***obligaţia persoanei care a încheiat actul juridic.***

Potrivit art. 922 alin.(1), (2) Cod civil, contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. ***Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.***

Potrivit art. 1763 Cod civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobînzii și a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții. Contractul de credit se încheie în scris. Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul. Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică împrumuturilor acordate de către bănci sau organizații de creditare nebancară, precum și alte organizații care acordă credite în baza legii.

În conformitate cu art. 1247 alin. (1) Cod civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi până la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluțiunea împrumutului.

Conform art. 774 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

Conform art. 776 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Potrivit prevederilor art. 858 alin.(1) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Judecătorul atestă că, OCN „Credits 2 All” SRL și-a onorat obligațiile contractuale de transmitere a creditului lui Bobeico Ion, iar drept confirmare fiind dispoziția de plată nr. 525347 din 17 august 2020 în baza contractului de împrumut nr. 525347 din 17 august 2020 (f.d. 12).

Cum atestă înscrisurile cauzei, conform pct. 1 din condițiile speciale ale contractului de credit nebancar nr. 525347 din 17 august 2020, pârâtul s-a obligat să restituie datoria în decurs de o lună, adică până la data limită de 16 septembrie 2020, însă până la momentul depunerii cererii de chemare în judecată, ținînd cont de faptul că debitorul fost somat despre restanța executării obligației, acesta nu a rambursat datoria.

Actele cauzei denotă că Bobeico Ion nu a achitat pe contractul de credit nebancar nr. 525347, nici o sumă de bani.

Reieșind din cele constatate, judecătorul ajunge la concluzia că între părţile litigante s-a stabilit un raport juridic în baza contractului sinalagmatic în care fiecare dintre părţi s-a obligat reciproc, astfel încât obligaţia fiecăreia din ele să fie corelativă obligaţiei celeilalte.

În circumstanțele relatate supra, judecătorul a constatat cu certitudine existența raportului obligațional între reclamant și pârât, ce rezultă din contractul de credit încheiat între părți.

Condițiile esențiale ale actului juridic enunțat, au fost stabilite în mod expres și materializate prin consimțământul bilateral al părților atât cu privire la obiect, termen, conținut, dar și reglementări privind răspunderea părților în cazul rezilierii contractului.

Judecătorul remarcă, că contractul este legea părţilor, care au obligaţia să-l respecte potrivit adagiului *pacta sunt servanda*. El are forţă obligatorie şi în raport cu instanţa de judecată, care nu este în drept să-i modifice conţinutul. De aceea, instanţa învestită cu soluţionarea unui litigiu referitor la executarea contractului este obligată să dispună executarea obligaţiilor în limitele stabilite în contract.

Efectul relativ a forţei obligatorii a actelor juridice îşi află explicaţia şi fundamentul în natura actului juridic. Fiind esenţialmente voluntar, este firesc ca actul juridic să fie obligatoriu numai pentru acei ce şi-au dat consimţământul la încheierea lui.

Conform calculului prezentat de reclamant, pârâtul Bobeico Ion atestă o datorie conform contractului de credit nebancar nr. 525347 din 17 august 2020, formată din: suma principală a contractului – 3500 lei, comision de acordare – 595 lei, dobîndă – 30, 29 lei și penalitatea contractuală în mărime de 2874, 71 lei (f.d. 13).

Având în vedere faptul că până la data adresării acțiunii în instanța de judecată pârâtul nu a executat obligația contractuală de restituire a creditului, și ținând cont de faptul că în adresa acesteia au fost expediate reclamații, prin care i s-a acordat

termen de 7 zile pentru restituirea sumelor datorate iar acestea nu au fost recepționate, avizele de recepție fiind returnate cu mențiunea ”nereclamat”, judecătorul ajunge la concluzia de a admite cerința privind încasarea datoriei la suma creditului nebancar în mărime de 3500 lei în temeiul contractului de credit nebancar nr. 525347 din 17 august 2020.

Totodată, cu referire la mărimea comisionului de acordare, dobânzii și penalității contractuale, judecătorul reţine următoarele:

Se constată că reclamantul, prin cererea sa, a solicitat și încasarea comisionului de acordare și a dobânzii aferente la contractul de credit nebancar nr. 525347 din 17 august 2020 în mărime de 595 lei și respectiv 30, 29 lei.

La încheierea contractului de credit nebancar părțile au prevăzut achitarea unui comision pentru utilizarea creditului și dobânda aferentă creditului, pct. 4 din Contract (f.d. 6 verso).

Aici, judecătorul ține să precizeze că inițial conform graficului de rambursare a creditului reclamantul a calculat o dobânda în mărime de 30, 29 lei și comisionul de acordare în mărime de 595 lei.

Conform art. 3 al Legii nr. 202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori, *costul total al creditului pentru consumatori* – toate costurile, inclusiv dobînda, comisioanele, taxele şi orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit şi care sînt cunoscute de creditor, cu excepţia taxelor notariale; costurile pentru serviciile accesorii aferente contractului de credit, în special valoarea medie a primelor de asigurare, sînt incluse în cazul în care obţinerea creditului sau obţinerea acestuia potrivit clauzelor şi condiţiilor prezentate este condiţionată de încheierea unui contract de servicii.

Legea nr. 202 din 12.07.2013 privind contractele de credit pentru consumatori, permite de a distinge 3 categorii de plăţi pe care un debitor este obligat să le facă creditorului în temeiul contractului: a) restituirea împrumutului (valoarea totală a creditului); b) venitul normal al creditorului, în cazul în care debitorul îşi execută corespunzător obligaţiile contractuale (costul total al creditului); c) venitul suplimentar al creditorului, în cazul în care debitorul nu îşi execută corespunzător obligațiile contractuale.

Totodată, potrivit art. 874 Cod civil, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobîndă, se plătește o dobîndă egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei aplicabilă conform alin. (2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată. Rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei aplicabilă: a) pentru primul semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 ianuarie din anul respectiv; b) pentru al doilea semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 iulie din anul respectiv.

Conform art. 901 alin. (1) Cod civil, atunci cînd, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale

contractului, la alegerea sa:. a) să ceară executarea silită a obligației; b) să suspende executarea obligației corelative; c) să reducă obligația sa corelativă; d) să recurgă la rezoluțiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.

Potrivit art. 942 (1) Cod civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale.

Prin prisma dispozițiilor art. 1248 alin. (1) Cod civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispozițiile art. 942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Pct. 5.1 al contractului de credit nebancar nr. 525347 din 17 august 2020, stabilește că debitorul este obligat să achite creditul și alte plăți datorate conform prezentului contract la data scadenței, conform condițiilor și termenul indicat în contractul de credit.

Sub acest aspect, judecătorul evidenţiază că comisionul de acordare și dobânda restantă pretinsă nu sunt decât alte plăți datorate conform prezentului contract la data scadenței, de debitorul obligaţiei de a da o sumă de bani la un anumit termen, calculată pentru perioada anterioară împlinirii termenului scadenţei obligaţiei. Se observă, aşadar, că aceasta ar fi remuneraţia/preţul ce se cuvine creditorului pentru folosinţa capitalului. Mai mult decât atât, în condiţiile în care rata împrumutului de bani a fost stabilită convenţional, părţile sunt, în principiu, libere să stabilească cuantumul comisionului și dobânzii.

Or, urmează de ținut cont de faptul că OCN „Credits 2 All” SRL efectuează o activitate comercială de acordare a creditelor nebancare, iar alte plăți datorate conform prezentului contract la data scadenței, reprezintă efectiv venitul încasat de aceasta.

Prin prisma dispozițiilor de drept invocate, în raport cu clauzele contractului de credit nebancar, judecătorul consideră respectate condițiile cu privire la transparență, la obiectul contractual precum și mărimea dobânzii stabilită drept una proporțională, constatându-se existența reală a dreptului reclamantului de a cere și obliga pârâtul la plata sumelor solicitate, or, cuantumul comisionului de acordare în sumă de 595 lei și dobânda în sumă de 30, 29 lei creează un echilibru contractual între consumatorul Bobeico Ion şi profesionistul OCN „Credits 2All” SRL având în vedere echivalenţa prestaţiilor părţilor, prin urmare judecătorul conchide în sensul temeiniciei acțiunii în partea încasării comisionului de acordare și a dobânzii aferente din contul pârâtului în mărime de 595 lei și respectiv 30, 29 lei.

De rând cu comisionul de acordare și dobânda, reclamantul solicită în cererea de chemare în judecată și încasarea penalității contractuale în mărime de 2874, 71 lei.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicațiile părților și ale altor persoane interesate în soluționarea cauzei, din depozițiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experților.

Or, după cum a stabilit legiuitorul la art. 118 alin. (1) din Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel. Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) din Cod de procedură civilă prevăd că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.

La caz, înscrisurile cauzei demonstrează neonorarea obligațiilor de către pîrît, circumstanță ce determină că Bobeico Ion ca participant la raportul juridic civil contrar prevederilor art. 10, 11 Cod civil nu își exercită obligațiunile asumate cu bună credință, or, norma precitată stabilește că buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

Totodată, conform calculului efectuat de OCN „Credits 2 All” SRL, penalitatea contractuală calculată conform pct. 6.3 din contract constituie suma de 2874, 71 lei (f.d. 13).

După cum rezultă din pct. 6.3. din condițiile contractuale standard ale contractului de credit nebancar, pentru neachitarea în termenul stabilit a creditului, dobânzii și comisionului pentru utilizarea creditului, la alegerea creditorului, debitorul este obligat să achite, începând cu a patra zi a restanței (perioada de grație) și până la momentul achitării complete a acestei restanțe, o **penalitate** de întârziere în mărime de 1% din suma restantă a creditului (principalului), și a dobânzii calculate pentru fiecare zi calendaristică de întârziere până la achitarea integrală a sumelor scadente. În cazul existenței datorii neachitate după expirarea perioadei de grație sus menționate, penalitatea se va calcula pentru întreaga penalitate restantă.

Conform art. 947 Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt

bun (penalitate). ***Prin clauză penală se poate garanta numai o creanță valabilă.*** Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate, ***inclusiv sub forma unei dobânzi de întârziere.*** Părțile pot conveni asupra unei penalități mai mari decât prejudiciul. Debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea obligației este justificată. Nulitatea obligației atrage nulitatea clauzei penale. Nulitatea clauzei penale nu atrage nulitatea obligației.

În corespundere cu prevederile art. 949 alin. (1) Cod civil, dacă penalitatea este stipulată pentru cazul în care debitorul nu execută obligația, creditorul poate cere atît executarea obligației, cît și plata penalității. Nu se poate cere atît executarea obligației, cît și plata penalității dacă penalitatea s-a stipulat cu titlu de despăgubire în locul prestației și nu doar cu titlu de mijloc de garantare a executării obligației.

Art. 953 Cod civil, statuează că, în cazuri excepționale, luându-se în considerare toate împrejurările, ***instanţa de judecată poate dispune***, la cererea debitorului, ***reducerea penalităţii disproporţionat de mari***. La reducerea penalităţii, trebuie să se ţină cont nu numai de interesele patrimoniale, ci şi de alte interese, ocrotite prin lege, ale creditorului. Nu se admite reducerea penalităţii în cazul în care aceasta a fost stinsă prin executare benevolă. Nu se admite reducerea penalității pentru întîrzierea executării obligației pecuniare în cazul în care rata penalității este egală sau mai mică decît rata legală aplicabilă conform art. 942. Orice clauză care derogă de la dispozițiile prezentului articol în detrimentul debitorului este lovită de nulitate absolută.

Judecătorul atrage atenția că creditorul potrivit calculului penalității anexat la materialele cauzei a calculat o penalitate zilnică de întârziere 1% pentru fiecare zi, în mărime de 2874, 71 lei care este în proporție mai mult de 50% din corpul creditului de 3500 lei.

Incident la caz, este hotărârea Plenului CSJ nr.9 din 24 decembrie 2010 privind aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează modalitățile de reparare a prejudiciului cauzat prin întârziere sau executare necorespunzătoare a obligațiilor pecuniare, potrivit căreia în cazuri excepționale, instanța de judecată poate dispune reducerea clauzei penale pe care o consider disproporționat de mare.

Judecătorul remarcă faptul că legislația civilă nu precizează cazurile în care cuantumul penalității poate fi redus, însă legiuitorul a prevăzut expres că instanța de judecată poate dispune reducerea clauzei penale pe care o consideră disproporționat de mare. Totodată, drept criterii ce permit reducerea clauzei penale, ar putea servi: situația financiară dificilă a debitorului; mărimea penalității depășește suma datoriei; ***mărimea excesivă a penalității***; datoria a fost achitată; o întârziere neesențială în executarea obligației de rând cu procentul înalt al

penalității.

La caz, penalitatea calculată și solicitată de reclamant este excesivă și disproporționată în raport cu prejudiciul material ce urmează a fi acoperit prin penalitate. Astfel, judecătorul ajunge la concluzia de a reduce penalitatea de întârziere până la suma de 1000 lei, aceasta fiind o sumă rezonabilă, or admiterea pretenției în cuantumul solicitat de către reclamant este inechitabilă și contrară bunei-credințe, fiind într-o mărime exagerat de mare.

Astfel, va fi dispusă încasarea penalității în mărime de 1000 lei, iar în rest suma penalității ce excede suma încasată, sa va respinge ca neîntemeiată.

Cu referire la compensarea cheltuielilor de judecată, judecătorul reține:

În temeiul art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Raportând prevederile legale enunțate la circumstanțele cauzei, ținând cont de faptul că acțiunea urmează a fi admisă parțial, judecătorul, prin prisma art. 94 Cod de procedură civilă va obliga pârâta Bobeico Ion să compenseze cheltuielile de judecată suportate de reclamant proporțional părții admise în mărime de 270 lei cu titlu de taxă de stat.

În conformitate cu art. 90 lit. i) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistență juridică.

Potrivit art. 96 alin.(1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (1[1]) Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Din normele de drept citate supra, rezultă în mod cert că, partea care a avut câștig de cauză este în drept să solicite încasarea cheltuielilor de asistență juridică dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat și în măsură în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Pentru a fi rambursate cheltuielile de asistență juridică potrivit art. 96 Cod de procedură civilă, trebuie confirmate că realmente au fost angajate, necesare și rezonabile ca mărime.

Astfel, atunci când se decide asupra asistenței juridice, urmează să se ia în calcul în ce măsură reclamantul s-a conformat cerințelor prevăzute de art. 96 Cod de procedură civilă. Reclamantul trebuie să dovedească faptul că cheltuielile pentru asistența juridică au fost reale, necesare și rezonabile ca mărime.

Potrivit înscrisurilor probatorii anexate la materialele cauzei se confirmă faptul că în cadrul examinării prezentei cauze civile acțiunea a fost înaintată din

numele reclamantului OCN ”Credits 2 All” de către avocatul Pascari Corneliu.

În confirmarea cheltuielilor de asistență juridică a fost prezentat ordinul de plată nr. 27022 din 20 septembrie 2022 în sumă de 360 lei.

În astfel de circumstanțe, judecătorul ajunge la concluzia că compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate de către reclamant este una întemeiată și urmează a fi compensată pentru munca prestată în raport cu complexitatea cauzei și durata examinării în limita a 360 lei, acestea fiind reale, necesare și într-un cuantum rezonabil, și conform ordinului de plată prezentat.

În consecință, conform art.130 alin.(1) CPC, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Astfel, în lipsa unui suport probator de natură să răstoarne soluția adoptată pe caz, judecătorul ajunge la ferma concluzie de a încasa din contul pârâtului în beneficiul reclamantei datoria în sumă de 5125, 29 lei în temeiul contractului de credit nebancar nr. 525347 din 17 august 2020, precum și cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat proporțional părții admise în mărime de 270 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 360 lei, iar în total suma de 5755, 29 lei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) și art.art. 276^2, 276^4, 236, 238-240 Cod de procedură civilă, judecătorul,

hotărăște:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de OCN „Credits 2 All” SRL împotriva lui Bobeico Ion cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Bobeico Ion în beneficiul OCN „Credits 2 All” SRL în temeiul contractului de credit nebancar nr. 525347 din 17 august 2020 datoria în mărime de 5125, 29 lei (ce constituie împrumutul restant 3500 lei, dobânda contractuală 30, 29 lei, comisionul de administrare 595 lei și penalitatea 1000 lei) și cheltuielile de judecată compuse din taxă de stat proporțional pretențiilor admise în mărime de 270 lei și cheltuielile asistență juridică în sumă de 360 lei, iar în total suma de 5755, 29 lei (cinci mii șapte sute cincizeci și cinci lei și 29 bani).

În rest, pretențiile cu privire la încasarea penalității ce exced suma încasată, se resping ca fiind neîntemeiate.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile din momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Judecător Tatiana Vasilică